

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 25561/10
Nadejda OLIȘEVSCHI
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Doua), întrunită la 30 aprilie 2019 într-un Comitet compus din:

Ivana Jelić, Președinte,
Valeriu Grițco,

Darian Pavli, *judcători*,
și Hasan Bakırcı, Grefier adjunct al Secției,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la data de 22 aprilie 2010,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT

Reclamanta, dna Nadejda Olișevschi, este cetățeană a Republicii Moldova, s-a născut în 1935 și locuiește la Chișinău. Ea a fost reprezentată în fața Curții de către domnul N. Ceclu, avocat în Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl. L. Apostol.

Reclamanta a avut o neînțelegere cu I.S. și V.S. cu privire la dreptul de proprietate asupra unui teren. Ea a intentat o acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea titlurilor de proprietate a acestora asupra terenului în litigiu.

La 16 octombrie 2008, Judecătoria Râșcani a respins cererile reclamantei ca fiind nefondate. Reclamanta a înaintat o cerere de apel. La 10 martie 2009, Curtea de Apel Chișinău, în prezența reprezentantului lui I.S. și în absența lui

V.S., a anulat hotărârea anterioară și a adoptat o nouă hotărâre în favoarea reclamantei. Hotărârea a fost pronunțată la 5 mai 2009.

La 6 iulie 2009 și 13 iulie 2009, I.S. și, respectiv, V.S. au depus recurs la Curtea Supremă de Justiție.

V.S. a afirmat că nu a fost citat în mod corespunzător în procedurile de apel și că nu a reușit să afle despre hotărârea din 10 martie 2009 înainte de 5 iunie 2009, deoarece între 8 și 25 mai 2009 se afla într-un sanatoriu. Bazându-se pe aceste motive, el a solicitat instanței să prelungească termenul limită pentru depunerea recursului.

La 27 ianuarie 2010, Curtea Supremă de Justiție a acceptat ambele recursuri și a anulat hotărârea Curții de Apel. În hotărârea sa, instanța nu s-a pronunțat cu privire la solicitarea lui V.S. de a prelungi termenul de depunere a recursului și nici nu a menționat dacă recursul lui I.S. a fost depus în termenul legal. Această hotărâre fusese definitivă.

PLÂNGERI

Reclamanta s-a plâns, în temeiul Articolului 6 din Convenție și al Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, cu privire la hotărârea Curții Supreme de Justiție de a anula decizia Curții de Apel în favoarea acesteia, după ce a acceptat un recurs depus în afara termenului-limită legal.

ÎN DREPT

Reclamanta s-a plâns că procedura în cauză a dus la încălcarea drepturilor sale în temeiul Articolului 6 § 1 din Convenție și al Articolului 1 din Protocolul 1 la Convenție care prevăd, în măsura în care sunt relevante, următoarele:

Articolul 6 § 1:

“1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... într-un termen rezonabil a cauzei sale, ... care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil ...”.

Articolul 1 din Protocolul 1:

“1 Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional ...”.

Guvernul a contestat afirmațiile reclamantei și a susținut că cererea ar trebui declarată inadmisibilă.

Curtea notează că documentele aflate în posesia sa nu conțin niciun indiciu că reclamanta ar fi prezentat în fața Curții Supreme de Justiție acuzația referitoare la recursul tardiv.

Curtea reiterează precum că scopul regulii epuizării este de a oferi Statelor Contractante oportunitatea de a preveni sau de a plasa direct – de obicei prin instanțele judecătorești naționale – pretinsa violare împotriva sa, până a fi aceasta adusă în fața Curții. Prin urmare, Statele sunt eliberate de răspundere pentru actele sale în fața unei instituții internaționale până la momentul în care Statele au avut oportunitatea de examina litigiul prin intermediul propriului sistem de drept (*a se vedea Balan împotriva Moldovei, 44746/08, (dec.), 24 ianuarie 2012*).

Întrucât reclamanta nu a invocat în fața Curții Supreme de Justiție problema despre care se plânde în fața Curții, plângerile ei trebuie respinse în temeiul Articolului 35 §§ 1 și 4 din Convenție pentru neutilizarea căilor de atac interne.

Din aceste motive, Curtea

Declară cererea ca fiind inadmisibilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 23 mai 2019.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Ivana Jelić
Președinte